

N. C. Jensen: Jeg vil fraraade, at Forslaget henvises til Finansudvalget. Lovforslaget forekommer mig saa simpelt og let overskueligt, at der vil være saare liden Grund til at foretage nogen Forandring i den af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) paa pegede Retning. Derfor vil jeg paa egne og Gruppiefællers Vegne anbefale, at man stemmer imod Henvisning til Finansudvalget.

K. M. Klausen: Jeg kunde navnlig ønske, at denne Sag blev undersøgt nøje i et Udvalg, fordi det Spørgsmaal, hvilken finansiel Rækkevidde det vil have at tage Krigsinvaliderne fra 1864 med, sikkert ikke staar klart for nogen, og det var dog et Spørgsmaal, som nok syntes mig en Overvejelse værd.

Forslaget vilde neppe forsinkes ret meget, fordi det gik til Finansudvalget. Finansudvalget kan, naar det skal, arbejde hurtigt. At gennemføre Loven til Jul, saaledes at Pengene Juleaften kunne ligge paa Bordet hos dem, der skulle have dem, lader sig ikke gøre. At overrække dem Pengene som en Julegave, vil ikke kunne naas. For saa vidt synes jeg ikke, at der ved Udvalgsarbejdet kan forspildes noget.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): At Forslaget vedtages saa hurtigt som muligt, har ikke blot den Betydning, at saa vide Veteranerne til deres Jul, at Loven er vedtagen, men tillige den Betydning, at da de 100 Kr. forfalde den Dag, Loven træder i Kraft, vil, hvis det skulde ske, at en af Veteranerne døde, inden Pengene kunde blive udbetalte, de 100 Kr. tilfalde hans Bo. At Forslaget vedtages hurtigt har altsaa ogsaa nogen reel Betydning.

Endvidere synes det mig højst mærkeligt, at det ærede Medlem med Vold og Magt vil blande Spørgsmaalet om Invalideunderstøttelse til dem fra 1864 ind i Spørgsmaalet om en Hædersgave til dem fra 1848. De to Ting have intet med hinanden at gøre. Vil det ærede Medlem endelig rejse Spørgsmaalet om en forhøjet Invalideunderstøttelse til dem fra 1864, kan det saa inderlig godt rejses aldeles uafhængig af denne Lov, men at forsinke denne ved at rejse et Spørgsmaal, der ikke vedkommer den det allermindste, forekommer mig at være en højst mærkelig Fremgangsmaade.

Jensen-Sønderup: Det ærede Medlem har Ret i, at Finansudvalget kan arbejde hurtigt, men det, det ærede Medlem vil opnaa ved at faa Forslaget henvist til Finansudvalget, maa efter hans Udtalelser være en Undersøgelse af, hvor mange af dem fra 1864 der enten paa Grund af deres Invaliditet eller deres Fattigdom burde komme i Betragtning. Men en saadan Undersøgelse vilde Finansudvalget ved Hjælp af Finansministeriet ikke kunne faa foretaget i den Tid, der er tilbage inden Jul. Det maatte vel kunne siges at være godt, om man i Løbet af Vinteren kunde opnaa Resultatet af en saadan Undersøgelse, som vilde strække sig over det hele Land, og som antagelig vilde kræve Kommunalbestyrelsernes Erklæring om, hvorvidt de, der have blødt for Fædrelandet, som det ærede Medlem udtrykte sig, og som først skulle pilles ud, vare trængende o. s. v. Det lader sig ikke gøre at indhente disse Oplysninger i Løbet af nogle faa Dage. Det ærede Medlem kan ikke se, at denne Undersøgelse vil sinke Sagen, men den vil sinke den meget betydeligt. Jeg vil derfor fraraade det ærede Medlems Forslag, idet jeg konstaterer, at der ogsaa her er et Udtryk, ganske vist et meget mærkeligt Udtryk, for Velvillie for den Sag, det drejer sig om.

K. M. Klausen: Jeg vil gøre den Bemærkning til den højtærede Finansminister, der sagde, at den Dag, Loven er vedtagen, forfalde de 100 Kr., at hvis det fra alle Sider ønskes, at denne Lov skal gælde for indeværende Kalenderaar, er der ikke det mindste i Vejen for, at Loven kan faa en Tilføjelse derom, og at Pengene kunne blive bevilgede paa Til lægsbevillingsloven. Der er saa mange Maader, hvorpaa vi kunne give disse Penge saaledes, at det kommer til at gælde for indeværende Aar. Det er ogsaa min Mening, at skulle vi hjælpe disse Mennesker, skal det ske snart. For det er vel Folk, hvoraf langt de fleste staa ved Livets Aften, saa man skal ikke lade lang Tid gaa hen, inden man hjælper dem.

De Undersøgelser, der kunde være Tale om, f. Eks. om, hvor mange Invalidder, vi have, forekommer mig maatte kunne foretages meget hurtigt. Jeg antager, at den højtærede Finansminister med meget kort Varsel vil kunne give os saadanne Oplysninger. Vi have vist her i Landet meget godt Rede paa vore Invalidder fra Krigene.